

retning af de moderne plejehjem, jeg har noget imod, og den juridiske indretning af dem kan jeg også meget vel godtage for alle dem, der kan tage vare på sig selv og forstå, hvad det er for et tilbud, de får. Men med hensyn til de sidste 20 pct. synes jeg ikke, at juridiske spidsfindigheder er egnede for den gruppe mennesker, og jeg vil meget håbe, at regeringen vil lægge sig på sinde – selv om valgfrihed er godt og det er godt, at både den almenyttige sektor, kommunerne og pensionskasserne kan bygge ældreboliger – at man er opmærksom på det kassetænkningssystem, som man har brugt. Jeg håber, at man på et eller andet tidspunkt får slået nogle bremseklodder i, så det ikke længere kan bruges, for det er uanstændigt over for de mennesker, der skal bo der, at kommunerne ligefrem sidder og udveksler tanker og ideer om, hvordan de kan blokke staten for flest penge. Vi har alle sammen et ansvar for det – ikke mindst regeringen.

Men jeg håber, at debatten i dag bringer os et skridt videre, og jeg er glad for de positive meldinger, der er kommet. Jeg er ked af, at Folketingets flertal ikke som i 1991 kunne samle sig om en dagsorden, der viste, at vi mener noget med at hjælpe denne gruppe mennesker.

Formanden:

Så er det fru Karen Højte Jensen – og lidt mere ro i salen.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg har – ikke overraskende – forstået, at alle partier i Folketinget mener, at der er visse kommuner, der holder bagefter på dette område, og jeg opfordrede Fremskridtspartiets ordfører til at komme med nogle udsagn om, hvilke kommuner det var. Jeg mener, det er vigtigt at få sat navn på, og jeg vil gerne lægge ud med at sige, at Københavns Kommune jo er et af de steder, hvor tingene bestemt er alt for ringe i forhold til de behov, de ældre har.

Så er jeg ked af, at socialministeren ikke svarede på mit spørgsmål om valgfrihed inden for hjemmehjælpen. Jeg henviste til, at i forbindelse med en rapport fra Socialforskningsinstituttet, som kom under valgkampen, bebudede den daværende socialminister, at det ville være godt, hvis ældre fik mulighed for at vælge private firmaer til at udføre hjemmehjælp. Ministerens begrundelse var dengang, at de ældre så fik mulighed for selv at bestemme, hvem de ville modtage hjemmehjælp af, og dermed mulighed for at skifte én ud, de var utilfreds med, og kvalite-

ten ville blive bedre som følge af, at der var flere udbydere og dermed konkurrence på området; i øvrigt ville det skabe øget beskæftigelse. Jeg henviser til ministerens pressemeddelelse af 15. september i år.

I den anledning vil jeg gerne bede socialministeren fortælle, hvilke initiativer der vil blive taget, hvornår de vil komme, og hvad indholdet vil være.

Sundhedsministeren havde et svar til mig om de senildemente. Jeg er naturligvis enig med sundhedsministeren i, at hvis det skal stå i ens journal, at man er senildement, må det være diagnosticeret. Jeg vil spørge, om ministeren vil bestride, at nogle ældre kategoriseres som senildemente, uden at det er diagnosticeret, for det er min opfattelse, at det er blevet et begreb, som ikke altid har et rigtigt indhold.

Så er der spørgsmålet om de færdigbehandlede på hospitalerne. Det blev fremhævet, at man ville kræve øget betaling af de kommuner, som har færdigbehandlede ældre liggende på vores hospitaler, og det er både tåbeligt af økonomiske grunde og bestemt også af menneskelige grunde. Jeg vil godt spørge, hvorfor sundhedsministeren mener, at en højere betaling fra kommunen til sygehusvæsenet for færdigbehandlede vil afhjælpe problemerne, når fakta er, at der i Københavns Kommune jo ikke har været tale om kassetænkning imellem kommune og amt, for det er én stor kasse. Men der har været masser af problemer, og jeg mener fortsat, at Københavns Kommune ligger i top, når vi taler om færdigbehandlede borgere, der er på hospitalet, fordi de venter på en plejehjemsplads. Min pointe er, at jeg savner argumentation for, at det skulle hjælpe på problemet bare at kræve øget betaling.

Formanden:

Og venligst lidt mere ro i salen.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Socialministeren var i sit indlæg inde på spørgsmålet om de senildemente og deres pårørende, og jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er et utrolig vigtigt område, socialministeren dér tog fat på, ikke mindst vilkårene for de pårørende, der er tæt på en senildement.

Jeg vil blot her fra talerstolen give udtryk for, at Venstre også støtter, at der gøres en aktiv indsats for disse mennesker. Jeg tror i høj grad, at aflastning af de pårørende er noget, vi i den